

Tap'Antic 1522

Espero que totes les manresanes i els manresans del 2018 hàgiu passat una bona Festa Major. Com ja us podeu imaginar -sobretot després d'haver viscut una edició amb un bon grapat de decisions bunyols-, la festa local començarà una important mutació fins arribar a l'any del clímax de la capital del Bages, l'any 2022.

Ja us vaig fer un espòiler de la Plataforma Festa Major, una construcció que acabarà amb totes les problemàtiques relacionades amb els concerts que se celebren al centre de la ciutat, tant els de la festa oficial com els de l'Alternativa. I també evitarà que s'hagi de partir l'ambient de festa per la meitat organitzant un gran concert als afores de la ciutat, amb una qualitat acústica que només pot competir amb l'avançat sistema de transmissió d'ones a través d'un parell de pots de iogurt units amb un cordill.

Una de les activitats de la Festa Major que mutarà és el reeixit Tap'Antic, que passarà a anomenar-se Tap'Antic 1522. La idea va sorgir d'unes ments pensants del consistori que veien que any rere any es repetien certes escenes durant la celebració d'aquesta jornada de tapes pel Barri Antic. Les llargues cues que es formaven en els diferents locals de restauració recordaven imatges de les ajudes humanitàries en països amb necessitats. I en conseqüència, i per una falta de previsió, alguns bars i restaurants es quedaven sense tapes abans de les deu de la nit. Sobre aquests dos conceptes, "cues per necessitat" i "escassetat", els pensadors van decidir ambientar la jornada de tapes del Barri Antic a la Manresa de l'any 1522. Això va permetre justificar el caos de la jornada en el context de la ciutat del segle XVI, on la crisi econòmica, les epidèmies i les pestes eren "trending topic". L'Ajuntament va incentivar a tots els participants, restauradors i consumidors, perquè s'imaginessin com serien ells mateixos fa 500 anys i actuessin en conseqüència. Aquest joc de rol va convertir el Barri Antic en un lloc fosc i captivador, 100% 1522. La salubritat havia de sorgir de la imaginació dels participants de l'aquelarre d'indigestió, i aquesta mancança era l'ingredient secret de la majoria de les tapes, les quals gaudien de vida pròpia.